

11

El color importa?

Brisa Sheila Daza Almendras
Edad: 12 Curs: 6è
2018-2019

OTEQUES
de L'HOSPITALET
La Florida

¿El color
importa?

El color importa?

Brisa Daza
Ilustraciones: Brisa Daza

Hola, em dic Lluïsa i
et vull parlar de la
meva amiga la I-
rene.

La Irene va néixer el 18 de maig del 1999, els seus
pares eren d'Espanya, quan va néixer els seus
pares es van quedar sorpresos perquè la se-
va pell era de color negre.

' - Què significa això!! Això és un monstre, no és
la meva filla, la meva filla mai seria així! Va cridar el
seu pare, va demanar una prova d'ADN per con-
probar si era la seva filla. La infermera es va
portar al nadó, quan va tornar la infermera li va
dir que era la filla de la seva dona però no d'ell.

Lavors va entendre que la seva dona l'enganyava.
-Mentidera! M'estaves enganyant amb un altre
ia sobre amb un negre.

-Si u..us pl..plau pa..para he..hem f..fas mal!
Va dir la seva mare, la infermera va aturar al home.
-No hem busquis mai! Va dir ell i es va anar.

La seva mare es va fer adicta a l'alcohol i també
criada d'un milionari que li pagava molt poc però era
l'únic treball que podia tindre. La Irene va créixer,
quan tenia tres anys la vaig conèixer. Era molt di-
vertida a mi em donava
igual que tingues la pell
negra però als altres no
pensaven el mateix.

Ens vam fer millors amigues, i mai ens separàvem.
Quan teníem 9 anys, sempre arribava amb cops en
la cara inclús un cop en el cos.

Perquè no li dius a la professora no pots quedar cat-
lada sempre, o si vols anar a parlar amb la teva ma-
re.

-No! Si us plau, no vagis
si no la meua mare també
et farà mal. Hem deia plo-
rant i sempre hem deia el mateix.

Quan anàvem a tr de la Eso vam conèixer un con-
pany nou, es deia Jhon ell portava ulleres i bra-
quets. només va passar una setmana i ja tenien so-
brenoms per nosaltres. A la Irene li deien error,

el Jhon home de lluna i a mi cega no perquè estigés

cega si no perquè em juntava amb ells, però a nosaltres ens donava igual el que diguessin. La Irene

va empenyar a vindre amb maquillatge per impressionar a un alumne que es deia Jeremi era el més popular, guapo i moltes coses més o això era el que em deia la Irene.

Un dia Jeremi es va apropar i li va dir:

- Això es per tu! I li va donar un paper on posava "Vols anar a una cita amb mi?". La

Irene va anar corrents per dir-li que sí.

Em va demanar que l'ajudara perquè és vei-

és bonica, ella estava molt emocionada i no li podia dir que no. Llavors vam anar de compres.

Quan vam arribar al parc em va dir que em quedés cerca, camuflada i en silenci. Va arribar i

li va dir que tenia una sorpresa preparada especialment per a ella.

De sobte va aparèixer una noia i li va llançar aigua freda.

- Això és per neixer! Li va dir

- Mai et volia conèixer! Va dir en Jeremi.

- Ahhh! Va dir la Irene, i de cop ti van començar a pegar. No podia quedarme veient, a si que vaig anar a defensar-la. Va passar un quart d'hora

i s'en van anar, em vaig aixecar i la Irene estava herida, la vaig portar a la meua casa i li vaig curar les ferides de la cara.

Van passar les setmanes i ens seguien molestant i fent ferides en la cara.

Quan va arribar el seu aniversari va reunir a tota la classe i va dir:

-Tinc una pregunta, el color importa? Tots es van callar i ningú va dir res.

-Això pensava, i vull demanar perdoni al Jhon i sobretot a ti, Lluisa. I és va suïcidar, i repetí la pregunta:

-El color importa?

